

آشنا بی با:

گذاشته است. در اثر این دگرگونی، خودکفایی ژاپن در غلات از آن بین ۸۲ درصد در سال ۱۹۶۰ به ۳۰ درصد در سال ۱۹۸۹ کاهش یافته است.

در مقامه با کاهش سریع جمعیت کشاورزی، عداد خانوار کشاورز از ۵/۹۹ میلیون نفر در سال ۱۹۶۰ به ۳/۸۴ میلیون نفر در سال ۱۹۹۹ کاهش یافته است. در سال ۱۹۹۰ درآمد کشاورزی وابسته بوده‌اند، در حالیکه درآمد اصلی یا ثانوی ۸۸ درصد بقیه خانوارها از فعالیت‌های غیرکشاورزی حاصل شده است. متأسفانه نسبت درآمد حاصل از فعالیت کشاورزی به مجموع درآمد خانوار از ۴۲/۷ درصد در سال ۱۹۶۵ به ۱۳ درصد در سال ۱۹۹۰ کاهش یافته است.

فصل آن از یکدیگر کاملاً متمایز می‌باشد. میزان بارندگی در آن بین ۱۰۰۰ تا ۲۵۰۰ میلی لیتر در سال است.

این کشور کوهستانی و زمین‌های قابل کشت آن بسیار محدود می‌باشد؛ فقط ۱۴ درصد آن مزروعی بوده و ۵۴/۲ درصد زمینهای مزروعی شالیزار است. مجموع زمینهای مزروعی آن در سال ۱۹۹۲ معادل ۵۱۶۵۰۰ هکتار و متوسط سطح هر یک از مزارع آن ۱/۳ هکتار بوده است.

در سالهای اخیر، کشاورزان ژاپنی بطور فزاینده‌ای به تولید میوه، سبزیجات، و دامداری پرداخته‌اند، اما با این حال، در همین سالهای تولید برنج، گندم، حبوب، دانه‌های روغنی و سبزه‌می‌کاهش داشته است. این دو روند متفاوت، از تغییرات در مصرف مواد غذائی ناشی گردیده و بر واردات ژاپن اثر نامطلوب

نهضت تعاون کشاورزی ژاپن

کسبه و کار پا
اچیک اور فیروز

مقدمه

کشور ژاپن از چهار جزیره مهم: هوکایدو، هنشو، شکوکو، و کیوشو و چند سلسه جزایر تشکیل گردیده است. مجمعالجزایر ژاپن در ساحل شرقی قاره آسیا قرار دارد و طول (قوسی شکل) آن معادل ۳۸۰۰ کیلومتر و وسعت آن ۳۷۰۰۰ کیلومتر مربع است. آب و هوای آن در مجموع معتدل و چهار

جدول شماره (۱) - سهم بخش کشاورزی در اقتصاد ژاپن

۱۹۹۰	۱۹۸۵	۱۹۸۰	۱۹۷۵	۱۹۷۰	۱۹۶۰	تولید ناخالص داخلی (میلیارد ی恩)
۴۲۴/۱۵۴	۲۲۴/۱۵۹	۲۴۵/۵۴۷	۱۵۲/۳۶۲	۷۵/۲۹۹	۱۶/۶۸۱	سهم بخش کشاورزی از تولید ناخالص داخلی (%)
۱/۸	۲/۳	۲/۴	۳/۸	۴/۲	۹	صادرات محصولات کشاورزی (میلیون دلار)
۱۰۹۸	۷۳۲	۹۰۵	۳۷۳	۳۷۰	۱۶۷	واردات محصولات کشاورزی (میلیون دلار)
۲۶۰۶۵	۱۴۶۰۰	۱۴/۹۱۷	۹۶۷۴	۳۲۴۸	۸۸۴	کل جمعیت (هزار نفر)
۱۲۳/۶۱۱	۱۲۱/۰۴۹	۱۱۷/۰۶۰	۱۱۱/۹۴۰	۱۰۴/۶۶۵	۹۴/۳۰۲	جمعیت خانوار کشاورز (%)
۱۲/۸	۱۶/۳	۱۸/۲	۲۰/۵	۲۴/۷	۳۵/۷	کل نیروی کار (هزار نفر)
۶۲۸۰۰	۵۸۱۷۰	۵۵۵۲۰	۵۲۴۰۰	۵/۰۹۰	۴۴۶۵۰	نیروی کار بخش کشاورزی (%)
۶/۲	۷/۶	۹/۱	۱۱/۲	۱۵/۹	۲۶/۸	

منبع: «جزوه سفید کشاورزی»، وزارت کشاورزی، جنگلداری، و شیلات، ۱۹۹۱

شرکت‌های تعاونی به صورت جاید، در دوران بازگشت می‌جی ۱۸۹۰-۱۸۶۸ (۱۸۶۸-۱۸۹۰) درین و اوخر ده، تا اوخر دهه ۱۸۹۰ تشکیل یافته‌اند، در هر حال، اینگونه ماویه‌ها با اجرای قانون تعاونیها در سال ۱۹۰۰ در سراسر ژاپن گسترش افتد. این قانون تشکیل چهار نوع شرکت تعاونی: اعتبار، بازاریابی، تدارکات و بهره‌برداری را تجویز کرده است. رهبران این تعاونیهای یک منظمه بزودی متوجه شدند که هر کدام به پشتیبانی و حمایت مالی قوی نیاز دارند. در نتیجه در سال

مبادی تعاونیهای ژاپن

در سال ۱۸۶۸، ژاپن دستخوش دگرگونی عظیمی گردید، تغییر جهت از قریب سه قرن ازروایی کامل، به مشارکت فعل در خانواده گستردگی جهانی شروع گردید. حتی قبل از این دگرگونی تعدادی از فعالین در امور کشاورزی سازمانهای را برای تأمین احتیارات روسانی تاسیس نمودند. هر چند این نهادها مشابه تعاونیهای جدید نمی‌باشدند، ولی روحیه کمک متقابل و همیاری را بخوبی آشکار می‌سازند.

۱۹۰۶ دولت قانونی را تصویب نمود که بمحض آن اعتباراتی به منظور انجام سایر فعالیت‌های بازرگانی به تعاونی‌ها تخصیص داده شد. به این طریق بود که تعاونیهای چندمنظوره رشد نمودند.

در سال ۱۹۱۰، به موجب اون تعاونیها، اتحادیه مرکزی تعاونیها تأسیس شد. این اقدام موجب گردید که نهضت تعاون ژاپن قدرت رفاقت مناسبی پیدا نموده و در مدة اس ملی گسترش یابد. در خاتمه جنگ جهانی اول، اقتصاد ژاپن دچار رکود و کسادی گردید. کشاورزان با کاهش شدید بهای محصولات کشاورزی مواجه شدند. همزمان، بحران مالی در حد وسیعی بر تعاونیها اثر گذاشت. پس از این جریانات، در سال ۱۹۲۵، رهبران تعاونیها در نهضت تعاون اصلاحاتی را معمول داشته و از کلیه خانوارهای کشاورزی، درگیری است کردند به عضویت تعاونیها درآیند. در این زمان تعاونگرانه این نتیجه رسیدند که به اتحادیه مرکزی بازرگانی نیاز دارند، و اتحادیه ملی تدارکات را برای تعاونیها تاسیس نمودند و قبل از این در سال ۱۹۲۳ بانک مرکزی تعاونیها تشکیل شد.

در سال ۱۹۳۰، ژاپن در بخش کشاورزی مجدداً دچار رکود گردید. برای فائق آمدن به این بحران، بخش تعاونی با حمایت دولت در شهرها و روستا به تاسیس تعاون، مبادرت نمود. این اقدام پیشرفت سریعی را موجب شد.

در ابتدای جنگ جهانی دوم، دولت به تجدید سازمان تعاونیها پرداخت و انجمن‌های کشاورزی، (که مشغول بسط و گسترش خدمات خود بودند) به شرکتهای کشاورزی پیوستند تا از اقتصاد تحت کنترل جنگ درمان باشند.

تعاونیهای کشاورزی پس از جنگ (۱۹۴۵-۱۹۶۰)
اصلاحات ارضی، که با مساحت و کمک نیروی کار در بین سالهای ۱۹۴۷ و ۱۹۴۹ انجام شد، بسته اجراهای را بطور کلی منسوج کرده و به تمامی کشاورزان شامل در فعالیت کشاورزی بعنوان مالک مزارع، استقلال داد. قانون تعاویهای کشاورزی که در سال ۱۹۴۷ به اجرا درآمد، تعاویهای کشاورزی را به صورت سازمانهای اقتصادی تضمین کننده کشاورزان مستقل را آورد.

بنابراین از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۴۶ در سراسر ژاپن تعداد کثیری شرکت تعاوی کشاورزی تشکیل گردید.

در هر حال بسیاری از این تعاویهای کشاورزی به دلیل تغیرات مداوم در اقتصاد بعد از جنگ و سیاست‌های ضد تورمی دولت با مشکلات متعدد مالی مواجه گردیدند و بدليل کمبود یا فقدان تجربیات مدیریت، مشکلات پیچیده ترند.

پس از این دولت برای کمک به شرکت‌های تعاوی کشاورزی و اتحادیه‌های آنها در رفع مشکلات خود مقرراتی تصویب نمود و تعاویهای کشاورزی برای احیا و رواج مجدد نهضت تعاوی تدبیری

اتخاذ نموده و برنامه‌هایی طراحی نمودند.

در سال ۱۹۵۴ قانون شرکت‌های تعاوی کشاورزی مورد تجدید نظر قرار گرفت و یک سازمان در سطح ملی (در صدر تشکیلات تعاوی) به نام اتحادیه مرکزی تعاویهای کشاورزی (جا - زنچو) به منظور راهنمائی و هماهنگی نهضت تعاویهای کشاورزی ژاپن تشکیل گردید و در همان حال اتحادیه‌های منطقه‌ای (منطبق با تقسیمات کشوری) تعاویهای کشاورزی مناطق وظایف خود را انجام می‌دادند.

از سال ۱۹۶۰، اقتصاد ژاپن، رشدی را با نرخ زیاد (و نایابر و نامتعادل در بخش‌های مختلف اقتصادی) تجربه کرده است. حوزه‌های صنعتی و شهرها هر چه بزرگتر شده و مناطق پرمصرف را پوشش دادند. در سال ۱۹۶۱، تعاویهای کشاورزی مصمم شدند تا مجتمع‌های کشاورزی را گسترش دهند و برای بازاریابی محصولات کشاورزی به مقیاس وسیع، شبکه یکپارچه‌ای را از طریق هماهنگی خانوارهای کشاورز ایجاد نمایند.

در طی همین سالها، تعاویهای کشاورزی در مبادلات تجاری پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نمودند و در مدت همین پانزده سال، تعاویهای کشاورزی برای بیمه بلند مدت، ۴۴ برابر سال ۱۹۶۰ پس انداز کردند و در تامین بیمه عمر در سطح روستاها در مرتبه اول قرار گرفتند. پس انداز تعاویهای کشاورزی، از پیشترین رشد نرخ برخوردار گردید در حدی که تا آن تاریخ موسسات مالی چنان نرخهای را پیشنهاد ننموده بودند. موقیت تعاویهای کشاورزی از افزایش مستمر در آمدهای حاصل از فعالیت‌های غیرکشاورزی و جریان افزایش ناگهانی قیمت زمین ناشی می‌گردید. علاوه بر این فعالیت‌های خرید و فروش بطور باز افزایش می‌یافند.

در سال ۱۹۶۱، قانون کمک به ادغام تعاویهای کشاورزی به اجرا درآمد، و تا سال ۱۹۶۵ تعداد شرکت‌های تعاوی به دو سوم تقلیل یافت. این تقلیل موجبات استحکام مدیریت و معاملات را فراهم ساخت، همچنین چگونگی و انواع تسهیلات را اصلاح کرده و خدمات مربوط را در زمینه‌های دیگری گسترش داد. علاوه بر این با افزایش عضویت غیرکشاورزان، فعالیت تعاویهای کشاورزی پیش از پیش توسعه یافت.

تجدید فعالیت تعاویهای کشاورزی (از سال ۱۹۷۰ تاکنون)

اقتصاد ژاپن در سال ۱۹۷۳ پس از شوک‌های نفتی به یک دوره اقتصادی با رشد محدود وارد شد.

از سال ۱۹۷۴، شرایط مربوط به کشاورزی دچار تغییرات کیفی شد. در حالیکه ارزش کالاری مواد خوارکی حاصل از عرضه مواد مذکور بحد کفايت رسید. مازاد محصولات برنج، پرتقال، شیر، و تخم مرغ باعث کسادی و کاهش بهای محصولات کشاورزی گردید. با وجود پس

ساختار (تشکیلات و نظام تعاوینهای کشاورزی

شرکت‌های تعاوینی کشاورزی

در ژاپن، شرکت‌های تعاوینی کشاورزی در سطح ده، بخش و شهرستان با مشارکت کشاورزان به عنوان اعضای اصلی و غیرکشاورزان با عنوان اعضای پیوسته تشکیل می‌گردند - در حال حاضر اکثر قریب به اتفاق کشاورزان، عضو تعاوینهای کشاورزی می‌باشد.

در این کشور همچنین دو نوع شرکت تعاوینی کشاورزی وجود دارد، چند منظوره و یک منظوره، شرکت‌های تعاوینی چند منظوره برای اعضای خود خدمات متعددی از قبیل خرید، فروش، تامین اعتبار، بیمه مشترک با استفاده از تسهیلات موجود، مشاوره و راهنمایی در تمام سطوح در امور کشاورزی و شرایط زدگی، انجام می‌دهند. این‌گونه فعالیت‌های چند منظوره با نیازهای اصلی کشاورزان ژاپنی که غالباً با امور مختلف کشاورزی سروکار دارند ارتباط نزدیک و مطلوب دارد. به این طریق شرکت‌های تعاوینی - نه منظوره در نهضت تعاوینی کشاورزی ژاپن نقش اصلی را دارند.

شرکت‌های تعاوینی کشاورزی یک منظوره که وظیفه اصلی آنها بازاریابی می‌باشد در بخش‌های خاص ولید از قبیل تولید میوه، ترهبار، نوغان‌داری و پرورش کرم ابریشم، و امدادی فعالیت دارند. اکثریت قریب به اتفاق اعضای تعاوینهای یک منظوره با اعضای تعاوینهای چند منظوره هماهنگ می‌باشدند.

اتحادیه‌های نظارت و هماهنگ و اتحادیه‌های بازرگانی منطقه‌ای

شرکت‌های تعاوینی کشاورزی بر سطح منطقه دارای اتحادیه بازرگانی می‌باشند. بنابر وظایف سازمانی، اتحادیه‌های بازرگانی به دو طبقه تقسیم می‌شوند:

* اتحادیه بازرگانی شرکت‌های تعاوینی کشاورزی چند منظوره در زمینه‌های بازاریابی، تدارکات، امور استبارات، بیمه مشترک اشتغال دارند و

* اتحادیه بازرگانی شرکت‌های تعیینی کشاورزی یک منظوره در زمینه‌های: لبیات، نوغان‌داری و پرورش کرم ابریشم و باغداری فعالیت می‌کنند.

در هر یک از مناطق چهل و هفت‌انه ژاپن یک اتحادیه نظارت و هماهنگی وجود دارد که شرکت‌های مالوی کشاورزی و اتحادیه‌های بازرگانی آنها عضو آن می‌باشند. اتحادیه نظارت و هماهنگی به فعالیت‌های بازرگانی اشتغال ندارند و موضوع فعالیت آنها عبارت از: مشاوره و راهنمایی، ایجاد هماهنگی، تحقیقات، بررسی، آموزش، اطلاع‌رسانی و حسابرسی از فعالیت شرکت‌ها و اتحادیه‌های بازرگانی تعاوینهای می‌باشد. علاوه بر این، اتحادیه‌های نظارت و هماهنگی برای

رفت‌های حاصل از دو شوک نفتی، ژاپن با خیال موقیت‌های در صادرات کالاهای صنعتی روبرو شد، که اصطکاک اقتصادی آن با جند کشور افزایش یافت و بعضی کشورها تهاجم تجاری خود را بر ژاپن، از طریق افزایش صادرات محصولات کشاورزی افزایش دادند.

کاهش تعداد جمعیت کشاوری ادامه داشت و سن کشاورزان شاغل افزایش یافت. علاوه بر این، زمینهای کمتری زیر کشت قرار داشت و کشاورزان خیلی از زمینها را ترک نمودند.

در این زمان، تعاوینهای کشاورزی همچنین با مشکلات زیاد حاصل از تغییرات در شرایط تجاری مواجه شدند. بازاریابی و فروش محصولات کشاورزی بعلت رکود و کسدادی حاصل در تولیدات کشاورزی سخت‌تر شده فتور و سستی موجود در بازارهای مالی ژاپن به رکود و کسدادی در فعالیت‌های اعتباری از جمله امور مربوط به جلب پس‌انداز و پرداخت وام، که از طریق درآمد عملیات تعاوینهای کشاورزی تامین می‌شد، گردید و فعالیت در امور مربوط به بیمه مشترک کاهش یافت.

از اواسط سال ۱۹۷۰، تعاوینهای کشاورزی برای مقابله با مشکلات و رواج مجدد فعالیت‌های کشاورزی به تجدید ساختار (تشکیلات و نظام) خود پرداختند.

در سال ۱۹۹۱، به منظور اتخاذ تصمیم در خصوص مقابله با مشکلات و انجام اصلاحات در آستانه فرن بیست و یکم، نوزدهمین کنگره ملی تعاوینهای کشاورزی تشکیل گردید. مقاصد کنگره در سه هدف عمده به شرح زیر متمرکز بود:

* ایجاد چشم‌اندازی جدید در کشاورزی، و رواج مجدد کشاورزی ژاپن از طریق توسعه چند جانبه کشاورزی در روستاهای.

* ایجاد اقامتگاههای مناسب با تسهیلات کافی برای جوامع روستائی از طریق توسعه کشاورزی و دهکده‌ها.

* ایجاد تعاوینهای روستائی به شکلی که بتوانند رضایت اعضاء و سایر افراد جامعه را جلب نموده و باین طریق به مراکز مورد اعتماد آنها تبدیل شوند.

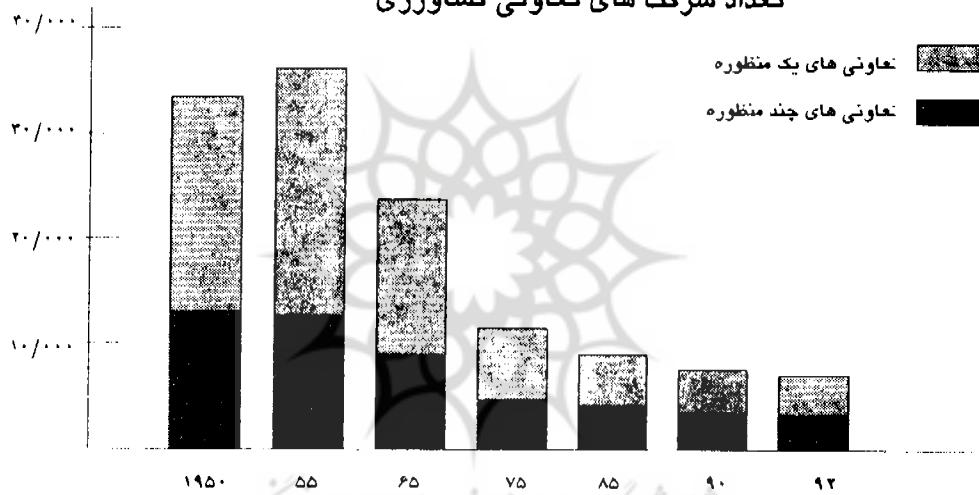
تعاونیهای کشاورزی به طور فرایندی در تعقیب این اهداف بوده و برنامه‌ای را تنظیم نموده‌اند که تا سال ۲۰۰۰ با ادغام تعاوینهای کشاورزی، تعداد آنها را به ۱۰۰ واحد تقلیل دهند. در حال حاضر تعاوینهای کشاورزی ژاپن در سه سطح سازمان یافته‌اند (شرکت‌های تعاوینی). اتحادیه‌های شرکت‌های تعاوینی در سطح منطقه و اتحادیه‌های تعاوینی در سطح ملی). این تشکیلات می‌توانند تجدید گردد، و سطوح تعاوینی از سه به دو تقلیل یابد. تعاوینهای ژاپن تمام توان خود را در راه حمایت از کشاورزی ژاپن و ایجاد شرایط جدید برای جوامع روستائی بکار خواهند برد.

حفظ منافع و تامین اهداف نهضت تعاونی در هر منطقه، نمایندگی اعضای خود را بعهده دارند.

سازمانهای ملی

هر اتحادیه بازارگانی منطقه‌ای عضو یک اتحادیه بازارگانی ملی می‌باشد. اتحادیه‌های بازارگانی ملی نیز به دو طبقه تقسیم می‌شوند، اتحادیه‌های مربوط به تعاونیها، چند منظوره شامل: اتحادیه ملی اتحادیه‌های کشاورزی، اتحادیه ملی بیمه مشترک تعاونیهای کشاورزی، اتحادیه ملی انتشارات و اطلاعات، تعاونی‌های کشاورزی، اتحادیه ملی رفاه تعاونیهای کشاورزی، و اتحادیه‌های مریبوط به تعاونیهای یک منظوره شامل: اتحادیه ملی تعاونی‌ای بازداری و موسسات مریبوط به آنها شامل بانک مرکزی تعاون بری کشاورزی، جنگلداری و شیلات

تعداد شرکت‌های تعاونی کشاورزی

مجمع عمومی سالانه، مجمع عمومی می‌تواند در صورتیکه هیات مدیره، حسابرسان و یا ۲۰ درصد اعضا ضروری بدانند بطور فوق العاده تشکیل گردد.

نظارت دمکراتیک و مدیریت

می‌شوند.

■ هیات مدیره

هیات مدیره به منظور اداره امور شرکت برای مدت سه سال در مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. حداقل سه چهارم هیات مدیره باید از اعضای اصلی تعاونی باشند. برای انجام خدمات تمام وقت از بین اعضای هیات مدیرت یک نفر رئیس و یک یا چند نفر بعنوان مدیر یا مدیران اجرائی انتخاب می‌شوند. هیات مدیره مسئولیت اداره امور شرکت را، طبق خط مشی‌های متخذه در مجامع عمومی، بعهد دارد.

■ حسابرسان

در مجامع عمومی حداقل دو نفر حسابرس جهت انجام خدمات

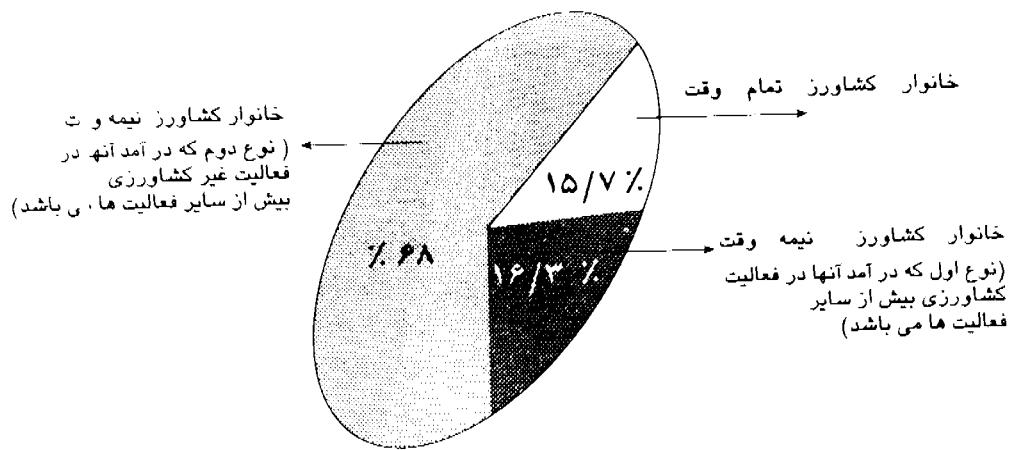
تشکیلات اداری

تعاونیهای کشاورزی چند منظوره از اعضای اصلی (دارنده حق رای) و اعضای پیوسته (بدون حق رای) تشکیل گردیده است. اعضای اصلی کشاورزان و اعضای پیوسته غیرکشاورز ساکن در حوزه عمل تعاونی می‌باشند.

■ مجمع عمومی

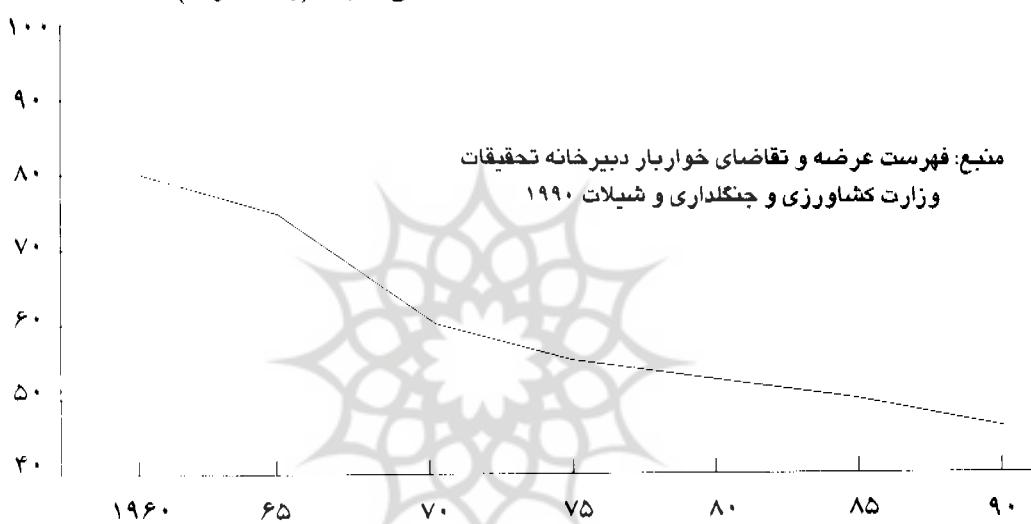
مجمع عمومی سالانه بالاترین مرجع اتخاذ تصمیم در تعاونیهای کشاورزی می‌باشد. در تعاونی‌های بزرگ با اعضای زیاد، مجمع نمایندگان، با اختیارات لازم برای اتخاذ تصمیم، وجود دارد. علاوه بر

انواع خانوار کشاورز

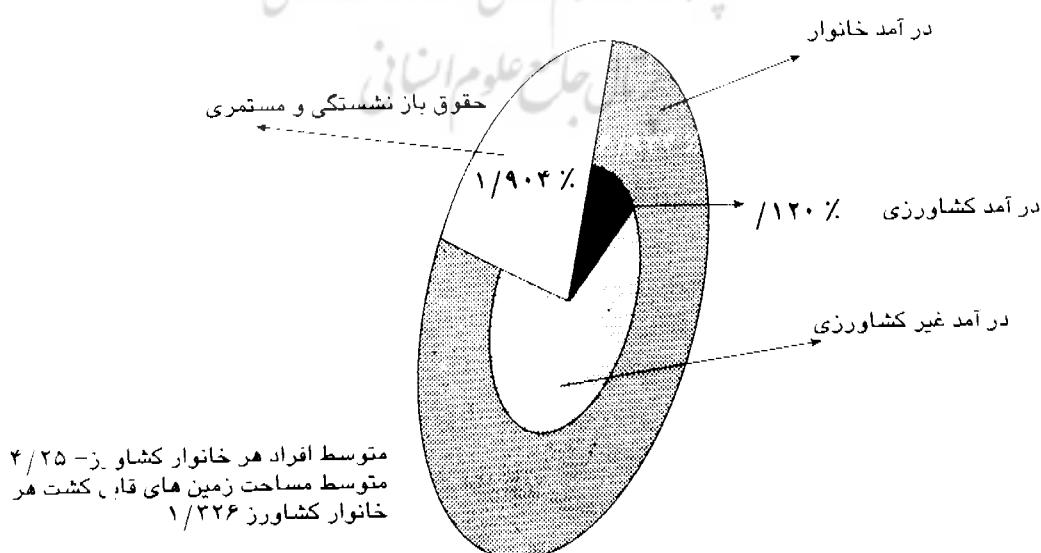

منبع: آمار کشاورزی وزارت کشاورزی و جنگلداری و شیلات ۱۹۹۰

نمودار تغییرات در نرخ خود کفایی ژاپن (به کالری)

توزیع متوسط در آمد سالیانه کشاورزی (به هزارین)

منبع: معیشت افراد خانوار کشاورزی وزارت کشاورزی و جنگلداری و شیلات ۱۹۹۰

مریوط بر . مدت سه سال، انتخاب می شوند. حسابرسان در زمینه حدود خدمات هیات مدیره و دارائی ها ، تعاونی تحقیق می کنند تا کمودها و کسریهای احتمالی را تعیین نمایند . در هر حال، آنان در جهت کسب اطمینان از اینکه آیا تعاونی در - هت صحیح حرکت می کند، فعالیت دارند.

- انجام مشاوره و راهنمایی برای کسب اطمینان از استفاده موثر از تجهیزات و داده های کشاورزی
- حمل و نقل و بازاریابی مشترک
- جمع آوری درآمد فروش و پرداخت وجوده به اعضاء

■ فعالیت های تعاونی ها برای بهبود زندگی اعضاء

- انجام مشاوره و راهنمایی برای تنظیم برنامه های کوتاه و بلندمدت جهت ارتقاء سطح زندگی
- تهیه و تنظیم بودجه خانوار شامل برنامه پس انداز و هزینه احتیاجات جاری و بلندمدت
- عرضه کالاهای مصرفی به خانواده ها و ایجاد تسهیلات لازم
- مشاوره و راهنمایی برای استفاده از اجناس و تسهیلات

مثال نمونه سازماندهی اعضا در شرکت های تعاونی کشاورزی گروههای تولیدکننده: گروههای تولیدکننده گل، لبیات، خوک، ترهبار، و برنج گروههای تجاری تعاونی کشاورزی: گروههای گسترش بازنیستگی و بیمه مشترک کشاورزان گروههای بانوان و جوانان: انجمن های همسران جوان، بانوان، و جوانان

■ فعالیت های اعضاء ■ اهمیت مشارکت فعال

این مطلب که کشاورزان، کسانی که هسته مرکزی تعاونیهای کشاورزی را تشکیل می دهند، در فعالیت های کشاورزی بطور اختیاری و داوطلبانه مشارکت دارند، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بعد از اخذ آرا در مجمع عمومی، ضروری است اعضا فعال باشند و نه اینکه انجام کلیه امور را به مدیران محول نموده و از هرگونه خدمت خودداری نمایند.

اعضاء باید، به جای خودداری از فعالیت، با همکاری یکدیگر در جهت اصلاح روشهای کشاورزی و ارتقاء سطح زندگی به تشکیل گروهها مبادرت ورزند. آنها همچنین، باید در جهت بهبود سازمانهای کشاورزی به منظور کمک به خودکفایی در مدیریت بکوشند.

■ گروههای تولیدکننده محصولات خاص

اعضای گروههای تولیدکننده محصولات خاص، شامل افرادی است که خود تولیدکننده آن محصولات می باشند. آنها با یکدیگر برنامه ریزی تولید، بازاریابی، انجام عملیات کشاورزی، و تداوم بهبود تکنیک های کشاورزی را بعهد دارند.

سیستم مدیریت

اعضای تعاونی اداره امور شرکت را بر عهده هیات مدیره واگذار می کنند. هیات مدیره خط مشی ها و برنامه ها را تنظیم، و پس از تصویب در مجمع عمومی، برنامه ها را اجرا نموده و مورد ارزیابی قرار می دهند. علاوه بر این، در چارچوب خط شیوه های متخذ در مجمع عمومی، رئیس و سایر اعضا هیات مدیره مسئولیت تنظیم، اجراء، هماهنگی و کنترل هر یک از برنامه ها را بعهده دارند.

برای اینکه اجرای برنامه ها از نظم مناسب برخوردار باشد، هر یک بنابر نتش خود در زمینه های: مشوره و راهنمایی، بازاریابی، تدارکات، اعتبارات، و بیمه مشترک تنظیم می گردد. یک مدیر تمام وقت و سایر کارکنان این خدمات را انجام می دهند.

اقدامات هماهنگ

طرح تعاونی های چند منظور بعد از جنگ جهانی دوم توسعه یافت و قانون تعاونی های کشاورزی موجب ۱۹۴۷ شکیل این نوع تعاونیها را تسهیل نمود. قبل از جنگ، تعاونیها تامین اعتبارات، بازاریابی، تدارکات و بهره برداری را انجام می دادند. در هر حال، این خدمات هماهنگ انجام نمی شد، و دلیل عدمه آن عدم انجام امور مشاوره و راهنمایی در امور کشاورزی بود از این رو تعاونیها قبل از جنگ قادر نبودند احتیاجات کشاورزان را بد ور کامل تامین نمایند.

چهار خدمت تامین اعتبارات، تدارکات و بهره برداری اجزای مکمل اقتصاد کشاورزی می باشد، و تعاونیها چند منظوره بعد از جنگ این وظایف را با مشاوره راهنمایی و با هماهنگی های لازم انجام می دهند. بعد از جنگ جوانی دوم این اقدامات هماهنگ چهار نهضت تعاون کشاورزی را پسند نموده است.

■ فعالیت های اقتصادی

● انجام مشاوره و راهنمایی در امور کشاورزی از طریق تهیه برنامه های بهبود مدیریت کشاورزی به منظور افزایش درآمد از طریق بهره وری پیشتر

● تامین وجوه برای اجرای برنامه های تولیدی افراد عضو تعاونی

● تامین تجهیزات موردنیاز رای تحقق برنامه ها و تدارک داده های کشاورزی

جدول شماره (۲) تعاوینهای چند منظوره ۱۹۹۱
سرجمع ملی متوسط در هر یک از شرکت‌های
تعاونی کشاورزی

		اعضاء
۲۵۰۰/۴	۸۷۳۵/۷۲۲	جمع
۱۵۱۶/۴	۵/۵۳۲/۰۴۳	اعضای اصلی
۹۲۰/۰	۳/۲۰۲/۶۸۹	اعضای پیوسته
		مقامات رسمی (منتخب)
		اعضاء در مجتمع عمومی)
۱۹۰۲	۶۶/۵۲۸	جمع
۱۳۰۷	۵۲/۳۲۰	مدیران
۱/۰	۴/۹۱۴	مدیران تمام وقت
۴/۰	۱۴/۲۱۵	حسابرسان
-	۵۴	حسابرسان تمام وقت
		کارکنان
۸۶۰۸	۲۹۸/۰۲۴	جمع
۰/۰۰	۲/۸۱۷	مدیران عامل
۵/۰۰	۱۸/۴۹۶	مشاوران مدیریت در امور کشاورزی
۰/۰	۲/۰۹۲	مشاوران در امور بهبود زندگی
		معاملات تجاری (میلیون ی恩)
۱۷۴۹۱	۶۰/۶۲۵/۲۸۰	سپرده‌ها
۴۵۴	۱۵/۹۲۱/۴۸۱	واهم‌ها
-	۲۱/۳۸۴/۱۷۲	بیمه مشترک عمر (باضمانت اجرای)
۱۵۰۶	۵/۳۵۷/۵۲۵	خرید
۱۸۰۰۲	۶/۳۴۹/۲۲۷	فروش

منبع: «آمار تعاوینهای کشاورزی چند منظوره، گزارش بررسی ۳۴۶۶ تعاوینی، وزارت کشت ورزی، جنگلداری و شیلات

■ فعالیت‌ها و سازمان انجمن با وان

بانوان نه تنها در بودجه خانوار مثولیت دارند بلکه در بسیاری از فعالیت‌های عمده کشاورزی مشارکت می‌نمایند. بانوان به منظور بهبود مراقبت‌های بهداشتی، ارتقاء سلامت زندگی و کسب قدرت، به انجمن‌های بانوان عضو تعاوینهای کشاورزی پیوسته‌اند. در حال حاضر ۲/۲ میلیون از بانوان، عضویت از ۰۰۳۳ انحصار در سراسر ژاپن می‌باشد.

انجمن‌های بانوان، مانند انجمن‌های جوانان، در سطح منطقه و ملی عضو شوراهایی به نام «شورای منطقه‌ای بازان عضو تعاوینهای کشاورزی» و

شورای ملی انجمن‌های بانوان عضو تعاوینهای کشاورزی» می‌باشد.

در حال حاضر، بدلیل آنکه تعاویهای کشاورزی از عضویت تعداد کمی از بانوان برخوردارند، لذا این توانیها در درجه اول و اساساً توسط مزدان اداره می‌شوند. در هر حال، زان و مردان باید بطور مساوی در پیشبرد نهضت تعاوینی کشاورزی مشارکت نمایند. در این ارتباط، انجمن‌های بانوان باید نظرات خود را در امور تعاوینهای کشاورزی ارائه نموده و هیات مدیره باید اطمینان یابند که تصمیماتش متأثر از نظرات بانوان می‌باشد.

■ انجمن جوانان و انجمن بانوان

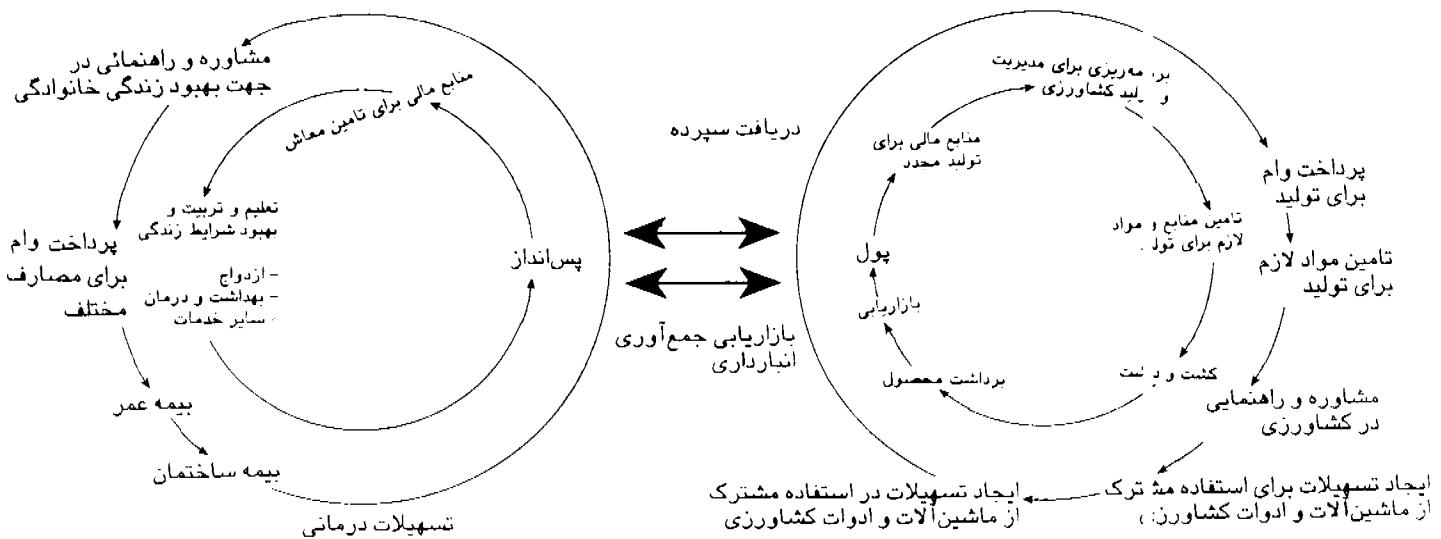
■ فعالیت‌ها و سازمان انجمن جوانان

با ابتکار عمل کشاورزان جوان، انجمن‌های جوانان عضو تعاوینهای کشاورزی در زمینه‌های متعددی از جمله اصلاح عملیات کشاورزی فعالیت می‌کنند. در حال حاضر حدود ۱۳۰۰۰ هزار نفر از جوانان روستائی عضو بیش از ۱۷۰۰ انجمن جوانان در سراسر ژاپن می‌باشند. در سطح مناطق و ملی، انجمن‌ها دارای شوراهایی با اسامی شورای منطقه‌ای انجمن‌های جوانان عضو تعاوینهای کشاورزی و «شورای ملی انجمن‌های جوانان عضو تعاوینهای کشاورزی» می‌باشند. از جمله فعالیت انجمن‌های جوانان عبارت از: نظرخواهی از اعضا برای انجام همکاریهای عمومی، درخواست پشتیبانی و حمایت از تعاوینهای کشاورزی، ارائه نظرات سازنده، به کارگیری جوانان برای اصلاح محصولات کشاورزی و توسعه جوامع و مناطق روستائی، می‌باشد.

اقدامات هماهنگ تعاوینهای چند منظوره

تامین کالاهای مصرفی

مشا ره و راهنمائی در مدیریت کشاورزی

تشکیلات تعاونیهای کشاورزی ژاپن

